

3 гісторыі пытання

ВЫРАТАВАННЕ «МОРА ГЕРАДОТА»

...Дзевяць гадоў таму — у 2010 годзе — кіраўнік дзяржавы пралітаў на верталёце над тэрыторыяй палескага рэгіёна. Ён звярнуў увагу на поймавую частку Палесся. Прыпяцкія паплавы зарасталі хмызняком. Карцінку дапаўняла інфармацыя пра тое, што насельніцтва ў раёнах убывае. Усё гэта сведчыла пра заняпад рэгіёна, таму трэба было прыняць рашэнне.

І яно было прынята: 29 сакавіка 2010 года Аляксандр Лукашэнка падпісаў Указ № 161, згодна з якім у Беларусі была зацверджана Дзяржаўная праграма сацыяльна-эканамічнага развіцця і комплекснага выкарыстання прыродных рэсурсаў Прыпяцкага Палесся на 2010—2015 гады.

Дарэчы, а што ж такое Прыпяцкае Палессе? Гэта тры раёны Брэсцкай вобласці — Пінскі, Столінскі і Лунінецкі — і чатыры Гомельскай — Жыткавіцкі, Петрыкаўскі, Мазырскі і Нараўлянскі.

Мэта праграмы — у вышэйназваных раёнах забяспечыць устойлівае сацыяльна-эканамічнае развіццё на аснове комплекснага выкарыстання прыродных рэсурсаў, павелічэнне экспарту, прыцягненне інвестыцый, захаванне ўмоў узаўважэння прыродна-рэсурснага патэнцыялу і стварэнне спрыяльных умоў для пражывання насельніцтва.

Прадугледжаныя мерыпрыемствы былі накіраваны на цэлы россып мэт: развіццё сацыяльнай сферы, павышэнне эфектыўнасці выкарыстання меліяраваных зямель, прадукцыйнае дэградацыі зямель і аграландшафту, развіццё сельскай і рыбнай гаспадаркі, рацыянальнае выкарыстанне водных рэсурсаў і захаванне іх ад спусташэння і забруджвання.

Вядома, былі прадугледжаныя працэдурны па ахове лясных рэсурсаў і рэсурсаў расліннага і жывёльнага свету, выкары-

станні рэсурсаў паляўнічай фаўны, мінімізацыі наступстваў надзвычайных сітуацый і тэхнагеннага ўздзеяння на навакольнае асяроддзе. Таксама ў праграме закраналася развіццё турызму, прыдарожнага і рачнога сэрвісу, стварэнне адпаведнай інфраструктуры для пашырэння турыстычных паслуг.

Дарэчы, для арганізацый, якія ажыццяўлялі дзейнасць на тэрыторыі Прыпяцкага Палесся, быў усталяваны шэраг льгот.

Якія вынікі дала праграма? Іх каратка і ясна абазначыў сённяшні памочнік Прэзідэнта — інспектар па Магілёўскай вобласці Міхаіл Русы, які доўгі час быў віцэ-прэм'ерам, у інтэрв'ю «Сельскай газеце» праз шэсць гадоў дзеяння праграмы ў верасні 2016 года:

«На тэрыторыі 11 рэгіёнаў Гомельшчыны і Брэстчыны пабудавана 66 і столькі ж рэканструявана малочнатаварных фермаў, 19 зернесушальных комплексаў, 3 даільныя блокі, 3 агароднінаасховішчы, 6 бульбасховішчаў, рэканструявана 3 свінакомплексы, 4 бульбасховішчы, набыта тэхніка для сельскагаспадарчых арганізацый. Рэалізаваны найбольш буйныя праекты па развіцці прамысловага патэнцыялу палескага рэгіёна. Гэта і будаўніцтва пятай тэхналагічнай лініі па вытворчасці шчэбню на РУВП «Граніт», Тураўскага малочнага камбіната, малой ГЭС на гідравузле «Стахава», і тэхнічнае перааснашчэнне і рэканструкцыя Жыткавіцкага кансервавага завода і цэха па перапрацоўцы насення рапсу на ПВУП «ГЖК «Прыпяць», Нараўлянскай цэнтральнай раённай бальніцы і іншых. У сферы турызму зроблена нямала: з'явілася 27 аб'ектаў інфраструктуры, створана 10 турыстычных маршрутаў».

Палессе на шляху развіцця не спыняецца.

Уладзіслаў ЛУКАШЭВІЧ.

ШТО ТАКОЕ ДЗЯРЖПРАГРАМА РАЗВІЦЦЯ ПРЫПЯЦКАГА ПАЛЕССЯ І ЯКІЯ ВЫНІКІ ЯНА ДАЛА

Фота Анатоля КІШЧУКА

ПАРОМ НА СЯРЭДНІЙ ПРЫПЯЦІ

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

Спачатку Лунінецкім ДРБУ-101 быў праведзены капітальны рамонт дарогі Н-37 Лунінец—Прыпяць. Паром жа фактычна з'яўляецца працягам гэтай дарогі, таму пераправа таксама на балансе памянёнай дарожнай арганізацыі. Побач з прычалам узведзены невялікі домік-офіс для каманды, якая абслугоўвае паром. **Капітан-механік Яўген РАФАЛОВІЧ**, які з'яўляецца начальнікам гэтай пераправы, узгадвае і складае графік руху, рэгулюе работу двух матарыстаў і шасці матросаў. Яўген Віктаравіч расказваў, што першы рэйс на Століншчыну выконваецца ў сем раніцы, апошні — у 20.30.

Паром забірае на борт пешаходаў і веласіпедыстаў, легкавыя машыны, грузавыя вагі да 12 тон. Цяжкія фуры не перавоззяцца, на іх не разлічаны магутнасці плаўсродку. А вось летам, калі узровень вады ў Прыпці значна памяншаецца, даводзіцца абмяжоўваць перавозкі і перапраўляць толькі машыны, якія важаць не больш за дзве тоны. Гэта, дарэчы, праблема. Роботнікі пераправы лічаць, што трэба дэнебудзь у раёне Мікашэвіч узводзіць дамбу альбо пласціну, каб стрымліваць ваду, а то яна транзітам пралітае ў Днепро ды папаўняе Чорнае мора. А нашы людзі церпяць нязручнасці.

Летам рух вельмі інтэнсіўны, — расказвае рабочнікі пераправы. — Празіраджае шмат турыстаў, у тым ліку з Расіі, Украіны. Мясціны тут сапраўды вельмі цікавыя, малюўнічы, тэрыторыя заказніка «Сярэдняя Прыпяць».

Гэта найбуйнейшы ў Еўропе ўчастак рачной поймы, які захававаны ў натуральным стане. Тут ёсць нізінныя балоты, пойменныя азёры, падчас паводкі ў снежныя гады ўтвараюцца часовыя вадаёмы. Можна сустрэць пясчаныя дзюны і забалочаныя пойменныя лугі і лясны. Названыя ўнікальныя біятопы паспрыялі захаванню шэрагу рэдкіх відаў флоры і фаўны. Тут цэлая прыморша чыраванікінікаў: і птушак, і раслін. Адным словам, рай для турыстаў, якія цікавяцца жывой прыродай.

На гэтым участку Прыпці заўсёды шмат лодак, катараў. Цяпер не плаваюць, бо забаранілі гэта рабіць на перыяд нерасту рыбы, — расказвае супрацоўнікі парома.

Разнастайнасць тэўтэйшай жывой прыроды каманда Рафаловіча адчула гэтай зімой. Яны мянялі падлогу на пароме, займаліся іншымі рамонтнымі работамі, дык не раз назіралі, як прабягалі ваўкі. На жаль, не абышлася без ахвяр. Іх улюбёнец-ахоўнік аўчарка па мянушцы Боцман нападвесці стаў адлучацца ад базы, відаць, у пошуках сяброўкі. У адну з такіх прагулак яго разарвалі драпежнікі. Потым паляўнічы падстрэлілі шэрага, зацягнуў ажно 60 кілаграмаў.

Зараз работнікі пераправы ўзялі гадаваць маленькага шчанюка аўчаркі, каб веселай было начному вартуўніку на базе. Рыхтуюцца да наступнага летняга сезона. Тады даводзіцца перавозіць і транспарт, і людзей, і розныя грузы, напрыклад, сельгаспрадукцыю. Столінскія цяпличнікі воззяць ураджай на рынак у Лунінец, а то і далей, па чыгуныцы на Баранавічы.

Пасажыр на пароме.

— У асноўным паром ходзіць па графіку, вытрымлівае інтэрвал часу, — расказвае Яўген Рафаловіч. — Але бываюць экстранныя сітуацыі. Напрыклад, на прычал прыходзіць машына хуткай дапамогі, якая вьезе кроў у Столінскую бальніцу. Тады мы не марудзім ні хвіліны, адразу адчальваем. А што можа выклікаць затрымку? Ды розныя жыццёвыя акалічнасці. Скажам, выселле перавозілі. Дык яны доўга збіраліся. Пакуль адны высёлыя госці зойдуць на борт, другія ўжо выходзяць пятай тэхналагічнай лініі наогул было замарожана. І вось тая самая пятая лінія ўвайшла ў праграму развіцця Прыпяцкага Палесся. Ужо ў 2011 годзе пачалося інтэнсіўнае будаўніцтва. Пра запуск новай лініі на «Граніце» магнутасцю тры мільёны тон шчэбню ў год паведамілі тады нават некаторыя сусветныя інфармацыйныя агенствы. Гэта стала падзей.

А яшчэ гэты паром літаральна ўдыхнуў новае жыццё ў навакольнае насельніцтва пункты. Напрыклад, у прыбярэжнай столінскай вёсцы Кораб'е да пачатку дзясятых гадоў пустыя дамы аддавалі літаральна за сто долараў. Цяпер кошт павялічыўся ў шмат разоў. Нядаўна хату прадалі за 5000 умоўных адзінак. У вёсках з'яўляюцца аграсядзібы, людзі наводзяць парадкаў у бальных бацькоўскіх, дзедаўскіх сядзібах. У аграсядзібы ахвотна прыязджаюць госці з Мінска, іншых вялікіх гарадоў, блізкага замежжа.

Вольга Бурдыка, супрацоўніца столінскага прадпрыемства «НП Сервіс», якая чакала парома, сказала літаральна наступнае: «Мне па рабоце амаль кожны дзень даводзіцца ездзіць са Століна ў Лунінец і назад, уяўляеце колькі часу і грошай на паліва эканоміцы гэтым паромам! Пераправа ж бясплатная для ўсіх удзельнікаў руху».

Але зноў звернемся да Караткевіча, вось цытата: «...у 1969 годзе бацьку я на Прыпці такога: плывуць дзве вялізныя лайбы, а ў іх стаіць грузавік. Правыя колы ў адной, левыя ў другой. Дзядзюшка вычэрпвае з чаўноў цёмную і празрыстую прыпяцкую ваду. Значыць, пераганяюць кудысь. Ёсць два пункты, а дарогі паміж імі няма.» А цяпер вось ёсць дарога. І на ёй — пераправа.

ПЯТАЯ ЛІНІЯ НА «ГРАНІЦЕ»

Сацыяльна-эканамічнае развіццё любога рэгіёна вызначае найперш дзейнасць вытворчых аб'ектаў. А калі гаварыць пра Лунінецкіну, то ніяк не атрымаецца не сказаць хоць слова пра «Граніт», найбуйнейшае ў Еўропе прадпрыемства па здабычы і перапрацоўцы граніту на шчэбень і пяску для будаўнічых работ. Вытворца па-

стаўляе прадукцыю на экспарт у Расію, Польшчу, Германію, краіны Балты. Прадпрыемства працуе з 1975 года. І рашэнне аб нашырванні яго магутнасцяў было прынятае яшчэ Саўмінам БССР ў 1991 годзе. Работы пакрысе вяліся ў пачатку дзевяностых, але да дваццацігоддзя камбіната ўзвядзенне пятай тэхналагічнай лініі наогул было замарожана. І вось тая самая пятая лінія ўвайшла ў праграму развіцця Прыпяцкага Палесся. Ужо ў 2011 годзе пачалося інтэнсіўнае будаўніцтва. Пра запуск новай лініі на «Граніце» магнутасцю тры мільёны тон шчэбню ў год паведамілі тады нават некаторыя сусветныя інфармацыйныя агенствы. Гэта стала падзей.

СУЧАСНАЯ ФЕРМА

У сельгаспрадпрыемстве «Гарадоцкі», якое знаходзіцца ў Кажан-Гарадку, па праграме ўзвялі новы жывелагадоўчы комплекс на 600 галоў. Тэка вась фабрыка малака, яна штодня цяпер выпрацоўвае сем з паловай тысяч літраў прадукцыі. На ферму зазірае за намеснікам дырэктара гаспадаркі Анатолем БОГДАНАМ і галоўным заатэхнікам Людмілай АПАНОВІЧ.

Людміла Міхайлаўна выступае экскурсаводам, паказвае спачатку цэх па вытворчасці малака, дзе ўтрымліваецца 400 кароў. У кароўніку чыста і суха. Даглядчык Сцяпан Альціванавіч праходзіць па радах і падірае сінас, які раскідвае ў праход. Пераходзім у даільную залу, якая асабліва ганарачна на комплексе. Усе працэсы механізаваныя, заходам работы сочыць электроніка. Але жывёлаводы заўважаюць, што па-ранейшаму, вельмі многа вырашае славуці чалавечы фактар. Як дагледзіць аператар машыннага даення карову перад дойкай, такая і будзе якасць малака. Ад гэтага залежыць зарплата, таму людзі стараюцца. Апошнім часам 86,8 працента малака здаецца экстра-класам.

Увесь працуючы калектыв комплекс разам з вартуўнікамі складае 23 чалавекі. У савецкі час на абслугоўванне такога вытворчага аб'екта спатрэбілася б больш за паўсотні работнікаў — падкрэслілі мае праважыцця. А цяпер адзін толькі аргэзат РЗК-12 змяніў цэлую брыгаду даглядчыкаў. Машына набірае, здрабняе корм

і раздае яго. Каля свайго камбайна-раздатчыка ўжо завіхаўся трактарыст Мікалай Зосіч, кладаўшчык-фуражыр Тамара Куней аддавала апошнія інструкцыі наконт таго, з якога бурта якію кормасумесь набіраць. Рацыён на дзень складаюць спецыялісты, трэба захоўваць усе прапорцыі.

Каровы тут на бяспрывязным утрыманні. Яны свабодна выходзяць на двор, пацяплела, і жывёла ікнецца на вуліцу. «Няхай стаяць, атрымліваюць вітамін Д, — кажа заатэхнік-селекцыянер Людміла ЯРАХОВІЧ, — Карова ў нас — на волі захоха прыдзе паесць, паі'е, не хоча, пайшла на сонейка грэцца».

НОВАЯ ШКОЛА

Да гэтай пары ў Вуліцы 2 памятаюць урачыстае адкрыццё новай школы, хоць прайшло ўжо амаль сем гадоў. Сучасная ўстанова адукацыі стала ці не самым жаданым аб'ектам праграмы для ўсіх пакаленняў вясцоўцаў. На адкрыццё тады прыехала шмат гасцей. А кіраўнік вобласці падарыў новы аўтобус, якім і цяпер падвозяць вучняў з навакольных вёсак. У школе для добрай вучобы і развіцця ёсць усё: 14 вучэбных кабінетаў, камп'ютарны клас, тры спецыялізаваныя майстэрні для ўрокаў працы.

Трактарыст Міхаіл ЗОСІЧ і кладаўшчык Тамара КУНЕЙ каля комплексу ў «Гарадоцкім».

Ёсць спартыўная зала, стадыён, спартыўныя пляцоўкі, сучасная сталюка і добрая бібліятэка.

— Менавіта ў чыталынай зале нядаўна прайшло свята роднай мовы, — расказвае Вольга ЯРАХОВІЧ, якая часова выконвае абавязкі дырэктара школы. — Асабліва актыўнымі былі вучні сярэдніх класаў.

У школе, дарэчы, арганізавана профільнае навучанне. І хоць групы зусім маленькія, хімію і біялогію паглыблена вучаюць чатыры вучні, матэматыку і беларускую мову — тры вучні, ёсць магчымасць грунтоўна на аймацтва тым, хто мэтанакіравана рыхтуецца ў вышэйшых навучальных устаноў. Класы ж невялікія па 12—15 чалавек, усяго ў школе навучаецца 137 вучняў. У 10-м класе дзеці па праграме прафесійнай падрыхтоўкі атрымліваюць спецыяльнасці «Швачка» і аператар персанальнага ЭВМ.

ВАДА І ЯКАСЦЬ ЖЫЦЦЯ

Была нагода наведваць надзвычай цікавы населены пункт, 525-гадовы Кажан-Гарадок. Мясцэчка знакамітае

найперш драўлянай царквою, помнікам мясцовага драўлянага дойдліства пад уплывам стылю барока. Царква мае 200-гадовую гісторыю. Для любога падарожніка стануць цікавымі вежавыя дубы, сакральная Відуш-гара, дзе рака Цна ўпадае ў Прыпяць. Пра гару складзена процама легендаў. Адна з іх сцвярджае, што побач быў пахаваны рымскі выгнаннік, пэст Авідзіў, які загінуў недзе на Палесці. Зразумела, што Кажан-Гарадок варты добраўпарадкавання і паляпшэння інфраструктуры.

Дык вось, за двума радкамі праграмы, якія адлюстроўваюць неабходнасць пракладкі водаправодных і каналізацыйных сетак у Кажан-Гарадку, хаваецца значны крок да павелічэння якасці жыцця.

— Раней невялікая нітка водаправода была толькі каля былой пушкафабрыкі. А ў пачатку 10-х гадоў, — расказвае кіраўнік спраў Гарадоцкага сельскага Савета Галіна МАЛАФЕЙЧЫК, — ваду працягнулі па вуліцах Савецкай, Пятра Янкевіча, Будаўнікоў, Цнянскай, Гімбатава, Рачной, Прыпяцкай, у завулках Маславым і Ліпавым. Уздоўж вуліцы інжынерныя сеткі пракладваліся за дзяржаўны кошт, ну а падключэнне

Кампетэнтны каментарый

УМОВЫ ДЛЯ РОСКВІТУ

Член Пастаяннай камісіі Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Беларусі па пытаннях экалогіі, прыродакарыстання і чарнобыльскай катастрофы Ірына КРАЛЕВІЧ, дэпутат Жыткавіцкай акругі № 39:

— Да Палесся ў Прэзідэнта нашай краіны асаблівае стаўленне. Ён неаднаразова справядліва адзначаў, што на Палесці жывуць працавітыя, надзейныя людзі, што тут надзвычай багатая і прыгожая прырода. Можна быць, таму палескаму рэгіёну кіраўнік дзяржавы аддае асабліваю ўвагу.

Перш за ўсё трэба ўдакладніць, што ў Гомельскай вобласці назвай Прыпяцкае Палессе аб'яднаны чатыры раёны: Нараўлянскі, Петрыкаўскі, Жыткавіцкі, Мазырскі. Раскрыць патэнцыял гэтай зямлі і павысіць якасць жыцця людзей была закліканая дзяржаўная праграма сацыяльна-эканамічнага развіцця Прыпяцкага Палесся. За перыяд дзеяння праграмы ўвасоблены ў жыццё дзясяткі канкрэтных праектаў у самых розных сферах і галінах.

Працуючы ў Жыткавіцкім і Петрыкаўскім раёнах, магу з упэўненасцю сказаць, што мэта праграмы — комплекснае выкарыстанне прыродных рэсурсаў, прыцягненне інвестыцый, павелічэнне экспарту прадукцыі і ўзаўважэнне прыродна-рэсурснага патэнцыялу, стварэнне спрыяльных умоў для жыцця людзей, у большасці сваёй дасягнутая.

Адным з яркіх прыкладаў рэалізацыі дзяржпраграмы з'яўляецца будаўніцтва Тураўскага малочнага камбіната, які сёння з'яўляецца адным з горадаўтваральных прадпрыемстваў горада Турава і Жыткавіцкага раёна. Непасрэдна на камбінце створана больш за 350 новых рабочых месцаў. Акрамя ўнікальнай вытворчасці, Тураўскі малочны камбінат мае развітую ўласную інфраструктуру: на тэрыторыі прадпрыемства размяшчаюцца адміністрацыйныя памяшканні, фірменная крама і ўласнае кафэ. Высакакасныя сыры, прыгатаваныя па італьянскіх тэхналогіях на тураўскім камбінате, палюбілі не толькі ў нашай краіне, але і далёка за яе межамі. Актыўна разлізе прадукцыю на экспарт і створаная ў Жыткавіцкім раёне ў рамках дзяржпраграмы вытворчасць па выбабе паліўных брыкетаў з адходаў дрэвапрацоўкі, аб'ём вытворчасці якіх за пяць гадоў склаў 15,6 тысячы тон.

У працэсе рэалізацыі мерапрыемстваў дзяржпраграмы ў раёнах пабудаваны малочнатаварныя фермы, зернесушальныя комплексы і агароднінасадавінаасховішчы, закладзены сад на прамысловай аснове на плошчы 120 гектараў у ААТ «Тураўшчына», праведзена мадэрнізацыя кацельняў з перавагам работы на мясцовых віды паліва і іншае. Развіваецца прамысловасць, ствараюцца рабочыя месцы, замацоўваюцца маладыя сем'і, а значыць, у раёнаў ёсць будучыня.

Адна са значных праблем палескага рэгіёна — чыстая вада (з-за высокай колькасці жалеза ў пінной вадзе). Мерапрыемствамі дзяржпраграмы сталі будаўніцтва і рэканструкцыя станцый абезжалезавання вады, рамонтна-эксплуатацыйныя работы на меліярацыйных і водагаспадарчых сістэмах, а таксама рэканструкцыя каналізацыйных і водаправодных сетак. Праведзеныя мерапрыемствы па мінімізацыі наступстваў надзвычайных сітуацый — пабудаваны першачарговыя аб'екты абароны ад паводак.

Сацыяльная сфера таксама стала неад'емнай часткай дзяржпраграмы. Гэта капітальны рамонт і аснашчэнне ўстаноў адукацыі і аховы здароўя (Хаваенскай сельскай урачэбнай амбулаторыі, Баркоўскага і Запясоецкага ФАП'аў, Тураўскай гарадской бальніцы, паліклінікі ў горадзе Жыткавічы, стаматалагічнай паліклінікі, Чырвоненскай сярэдняй адукацыйнай школы, а таксама рэканструкцыя кінаатэатра «Усход» у горадзе Жыткавічы ды іншыя аб'екты), будаўніцтва дзіцячага сада на 24 месцы, агульнаадукацыйнай школы на 144 месцы ў населеным пункце Хільчыцы. Праведзена рэканструкцыя гарадскога Дома культуры ў горадзе Тураве пад культурна-адукацыйны цэнтр і шэраг іншых мерапрыемстваў.

Напэўна, толькі на Прыпяцкім Палесці вы сустрэнеце такое ўнікальнае спалучэнне прыроднай, культурнай і гістарычнай спадчыны, разнастайнасць жывёльнага і расліннага свету, такую надзвычайную прыгожасць неканчатой прыроды. У нацыянальным парку «Прыпяцкі» флора прадстаўлена 1073 відамі раслін, сярэд якіх — дрэвы і хмызнякі, імхі, лішайнікі і водарасці, больш за 50 відаў раслін занесены ў Чырвоную кнігу Рэспублікі Беларусь. Сфарміраваныя папулярныя алены высакароднага (да 900—1100 асобін), казулі (да 500—600 асобін), еўрапейскага зубра (94 асобы) і іншых жывёл. У эксперыментальнай лясапаляўнічых гаспадарцы «Ляскавічы» створаны і паспяхова функцыяную сафарты-парк.

Менавіта таму шэраг мерапрыемстваў праграмы Прыпяцкага Палесся рэалізаваны ў напрамку развіцця турызму — будаўніцтва гасцінічных, турыстычных і культурна-гістарычных комплексаў, стварэнне экалагічных сцежак на тэрыторыі Жыткавіцкага і Петрыкаўскага лясгасаў, адкрыццё аграсядзіб.

У 2010 годзе, наведваючы Гомельшчыну, кіраўнік дзяржавы сказаў: «...Знойдзем мы гэтыя 500 мільярд, можа, адзін трылён рублёў, для таго, каб дапамагчы тут людзям, прафінаансаваць праграму. Мы яе рэалізуем. Незатратныя праектаў не бывае. Але гэтыя грошы пойдуць на карысць людзям». І час пацвердзіў справядлівасць сказанага. Сёння мы шчыра гаворым словы ўдзячнасці Прэзідэнту нашай краіны за прынятае няпросте рашэнне. Несумненна, рэалізацыя Дзяржаўнай праграмы сацыяльна-эканамічнага развіцця і комплекснага выкарыстання прыродных рэсурсаў Прыпяцкага Палесся паспрыяла развіццю палескага рэгіёна, таму, што прыродныя рэсурсы з максімальным эфектам запрацавалі на эканоміку краіны, на карысць людзей.

Святлана ЯСКЕВІЧ,

Лунінецкі раён.